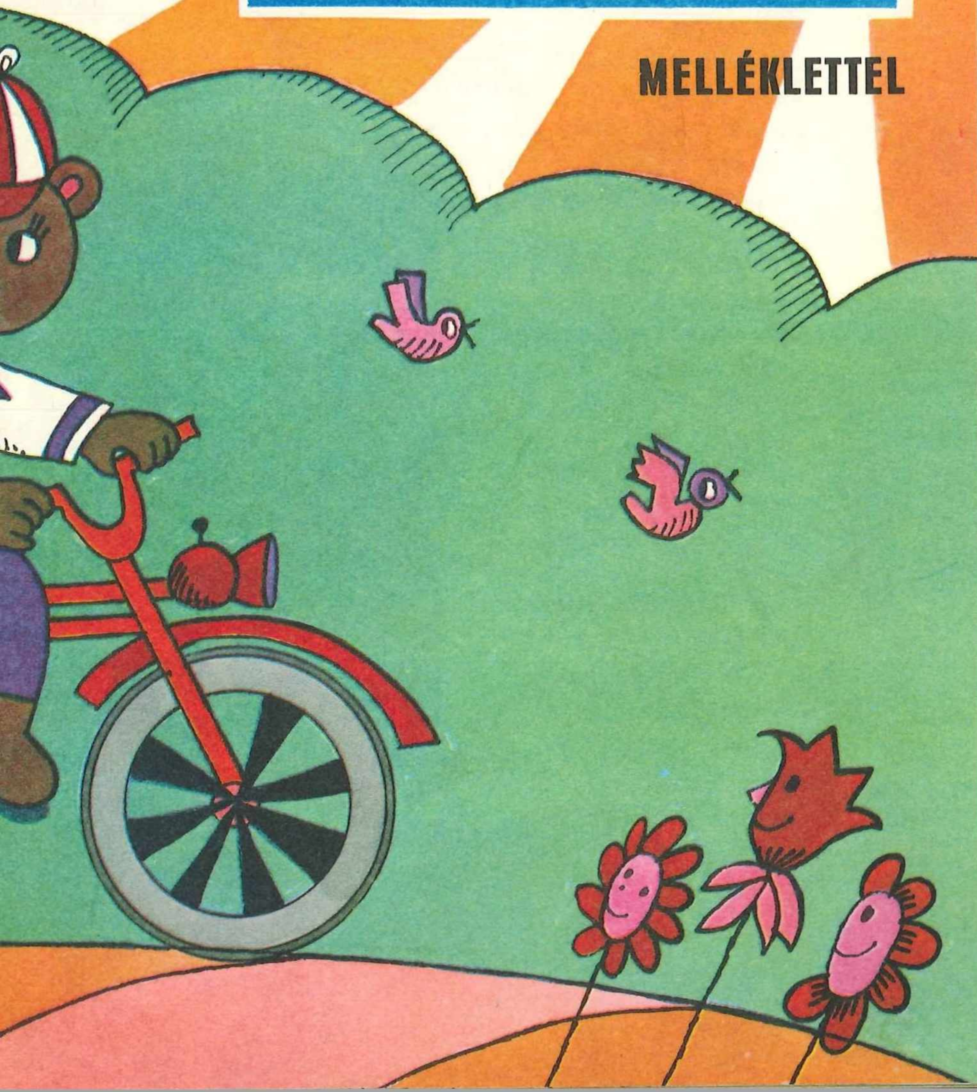

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXIV. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM. 1980. JÚNIUS ÁRA: 4 Ft

SZÉKELY DEZSŐ:

Madárfütty

Kié, kié!
— hallod ezt a hangot?
Kié, kié!
— hajnal óta harsog.
Ki üzenget,
ki szólít és honnan?
Zeng az égben,
zendül a bokorban.
Kié, kié!
— szól kíváncsi hangján —:
Ki él, ki él
a folyócska partján?
Ki kér cipót,
ahol nyurga füst száll?
Ki fél, ki fél,
ha eldől a fűszál?
Ki lép, ki lép
rózsák közt a kertben?
Mi ég, mi ég
tengerkék szemedben?
— Te kié vagy,
s hol alszol, ha éj lesz?
Kié? Kié?
— ő is visszakérdez —:
Kié? Tiéd!
— zengi aranytorka.
Egész éjjel
hallod álmodozva.

SOMORJAI ÉVA rajza

ÜZENI

Kedves Barátaink!

Dörmögő Dömötör a múlt vasárnap vendégeket hívott. Mi voltunk a szorgos kukták, az asztalt is mi terítettük meg. Először egyikünk se tudta, hogy a tányér jobb oldalára kerül a kés meg a kanál, a bal oldalára pedig a villa, de most már nem felejtjük el! Papírszalvétát is osztottunk; szépen összehajtogattuk háromszögletűre, és a villa alá csúsztattuk. Majd elfelejtettem: a pohár helye a tányér előtt, jobbra van! Dörmögő mindkettőnket megdicsért, a vendégek pedig nagyon élvezték a szépen terített asztalt. Nálatok kinek a dolga a terítés? Tudsz-e már késsel-villával bánni?

Áprilisi rejtvényünk megfejtéseként sokan lerajzolták, hogy milyen sorrendben kell segíteni. Legelőször a kis kópét kell megszelídíteni, nehogy magára rántsa a forró levessel teli tálat, hiszen leforrázhatta volna magát, és ez nagyon nagy baj! Utána gyorsan el kell kapni az elszabadult fehér kendőt, mielőtt messzire viszi a szél. Legutoljára marad a levélszekrény rendberakása. Mégsem jó, ha a gyerekek homokot öntenek bele, hiszen legközelebb nem fér bele a levél.

Helyes megfejtésükért ebben a hónapban a következők kapnak könyvjutalmat:

Ács Szilvi és Bálint, Bálint Kriszti, Kocsis Viki, Mackó Móni, Richter Bernadett és Domonkos, Szécsényi Bálint, Veszelka Gábor Budapest — *Benkő József*, Nádasd — *Besenyi Viktor*, Hatvan — *Boda Boglárka*, Lábatlan — *Bodnár Tünde*, Tiszalök — *Bugyi Anett*, Cegléd — *Czeglédi Lajos*, Debrecen — *Erdélyi Szabolcs*, Veszprém — *Fekete Laci*, Petőfibánya — *Forster Helga*, Szekszárd — *Hajduch Andi*, Szentes — *Hajczinger Anita*, Győr — *Horváth Teodóra, Sobri Tamás*, Kapuvár — *Hubicska Melinda, Szatmári Tamás*, Miskolc — *Iváncsics Kati*, Mezőhegyes — *Kalmár Imi*, Bölcske — *Kovács Bálint*, Makó — *Kovács Tomi*, Debrecen — *Lengyel Eszter*, Győr — *Máthé Levente*, Cece — *Mátsay Melinda*, Tatabánya — *Menyhárt Anikó*, Sopron — *Metz Alexandra*, Fonyód — *Rácz Adrienn és Tamás*, Szilvásvárad — *Rozsos Róbert*, Szerencs — *Somogyi Gabi*, Mezőkövesd — *Süle Feri*, Orosháza — *Szulics Kinga*, Nagymányok — *Tilinger Zsuzsi*, Dombóvár — *Varga Lidi*, Vadna — *Zsóri Anikó*, Békéscsaba — *Óvoda, vegyes csoport*, Martonvásár — *Benedek Elek raj*, Jászalsó-

MÁNYA ANNA:

Maruszinka rózsája

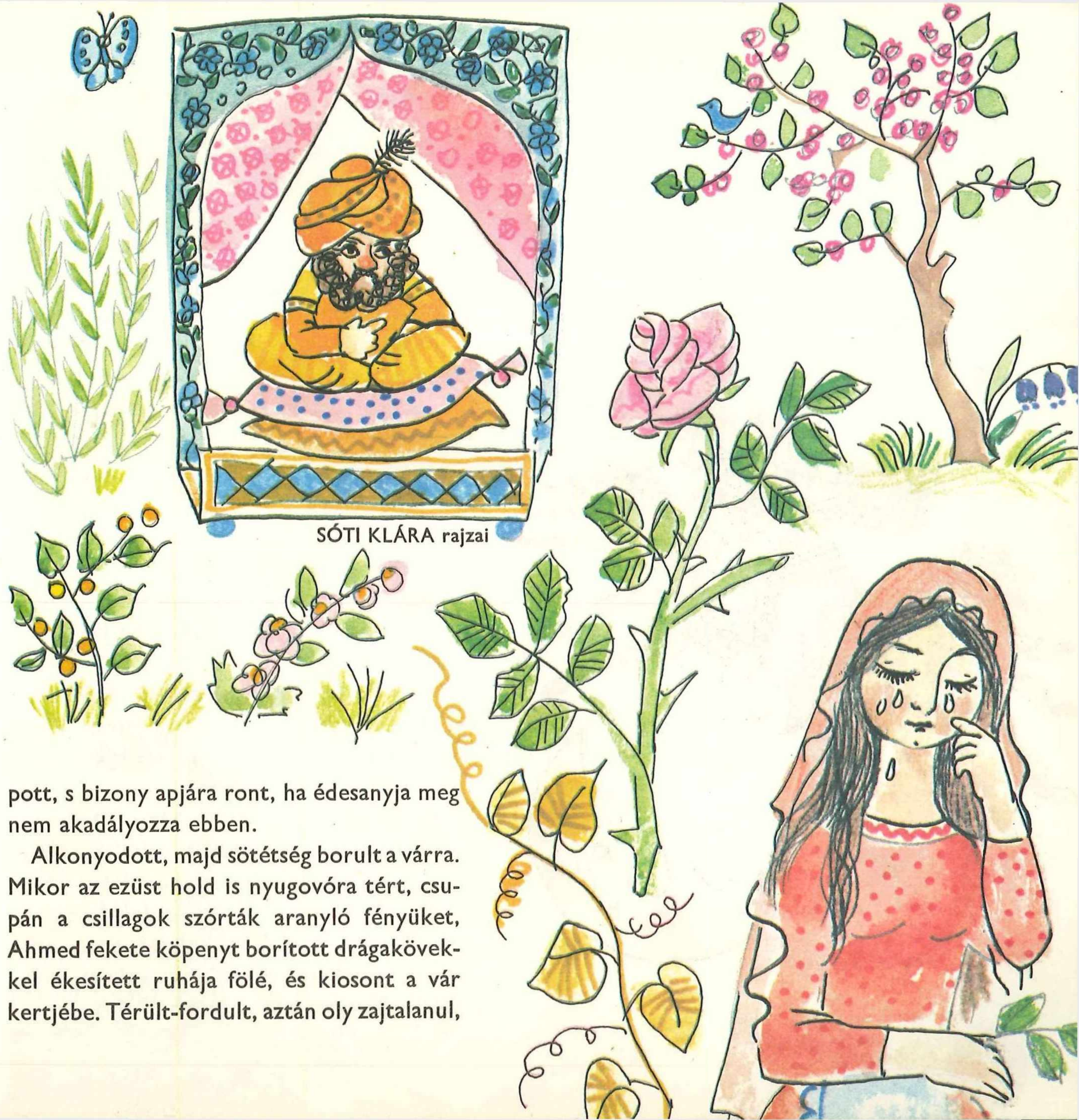
Hajdanában élt egy dúsgazdag török úr. Hatalmas várának termeiben töméntelen arany-ezüst edény, drága keleti szőnyegek, istállóiban táltosoknak beillő remek paripák hirdették gazdagságát. Virágoskertjéhez hasonló se volt senkinek az országban. Bazsalikom, zsálya, madármályva, csokros viola, bársonyos boglárka virított benne ezer színben. De legféltettebb kincse egy rózsatő volt, melyet messze földről kapott ajándékba azzal az üzenettel, hogyha jól vigyáz rá, nagy-nagy szerencsét hoz.

A vár urának különös gondja volt a rózsatőre. A főkertésznek naponta jelentenie kellett: hogyan érzi magát a virág, hány bimbója, hány levélkéje van, eső, szél nem tépázta-e, nem ártott-e meg neki valami.

Egy napon mégis nagy baj történt. Maruszinka, a kertben gyomláló szolgálóleány véletlenül letört egy ágacskát a rózsatőről. A főkertész tüstént jelentette az esetet. Nagy haragra lobbant a vár ura, megparancsolta: vesszőzzék meg a leányt, és űzzék ki a várból.

Látta, hallotta mindezt a várúr délceg fia, Ahmed. A leány jajongására kardjához kapott, s bizony apjára ront, ha édesanyja meg nem akadályozza ebben.

Alkonyodott, majd sötétség borult a várra. Mikor az ezüst hold is nyugovóra tért, csupán a csillagok szórták aranyló fényüket, Ahmed fekete köpenyt borított drágakövekkel ékesített ruhája fölé, és kiosont a vár kertjébe. Térült-fordult, aztán oly zajtalanul,

SÓTI KLÁRA rajzai

akár egy könnyű szellő, leggyorsabb paripája hátára kapva kirepült a vár hátsó kapuján.

Repült a táltos ló, meg sem állt, csak a szegények lakta kunyhók során. Ahmed halkan kopogott az egyik kis ablakon:

— Maruszinka! Maruszinka!

A szólítás halkabb volt, mint Ahmed szívének dobogása, de máris nyílt a kis ablak.

— Ezt hoztam neked, kedvesem, vigasztalásul a bántalmazásért — mondta Ahmed, és átadta Maruszinkának, amit a köpenye alatt rejtegetett.

Látja másnap a vár ura, hogy hiányzik kertjéből a szerencsét ígérő rózsatő. Arca bíborszínűre változott, iszonyú haragjában indulata nem ismert határt. Börtönbe vettette a főkertészt, katonáinak pedig megparancsolta, tüstént kerítsék elő azt, aki a rózsatövet elrabolta.

— Én vagyok a tettes, apám! Akit megverettél, annak vittem el a rózsát — állt elő bátran Ahmed.

— Börtönbe veled, átkozott! — kiáltott a vár ura, s kiadta a parancsot: hajnal hasadtára élve vagy halva hozzák elébe Maruszinkát és a rózsát.

De mire a piros hajnal hasadt, Maruszinka és Ahmed már messze-messze jártak, a por is rég elült lovaik gyémánt patkói nyomán...

Mi történt a rózsatővel?

A mese szerint kézről kézre vándorolt a szegény emberek között, rejtette, védelmezte mindenki. Majd egy hollófekete hajú szép leány elültette a Marica folyó völgyében. A rózsatő jól érezte magát, egyre erősödött, terebélyesedett, s lassanként elborította Bulgária napos domboldalait.

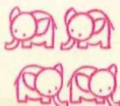
B. RADÓ LILI:

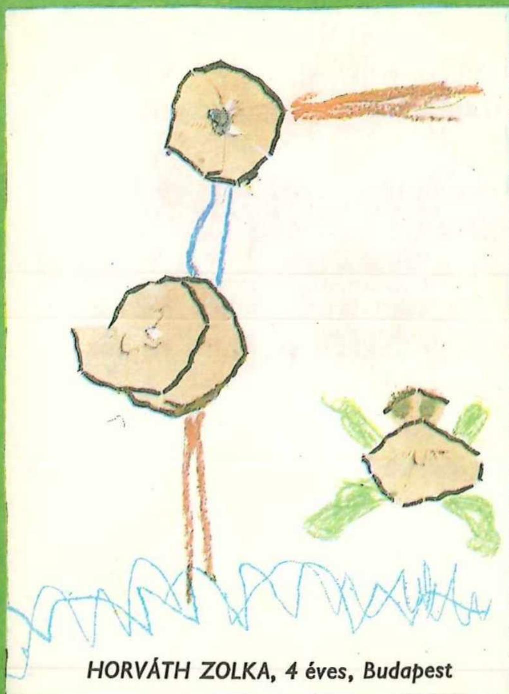
ÖNTÖZÉS

Mennyi tarka, nyíló virág!
Minden száron kettő-három...
Kertecskémet reggel, nyáron,
kis kannámmal végigjárom.

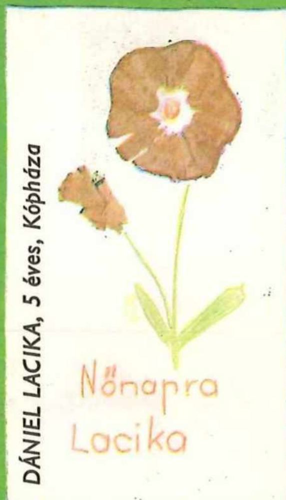
Ki is nyílik mind a bimbó:
kékek, sárgák, csöpp lilák...
— Köszönjük, hogy megöntöztél! —
nevet rám a sok virág.

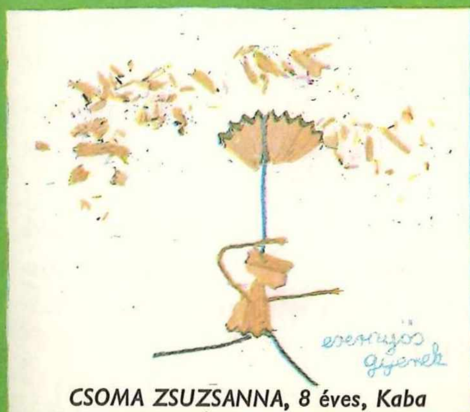

HORVÁTH ZOLKA, 4 éves, Budapest

SZERENCSÉS ZSUZSA, Eger

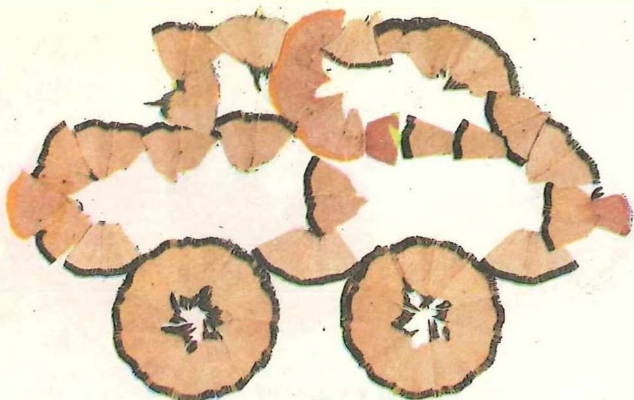
DÁNIEL LACIKA, 5 éves, Kópháza

CSOMA ZSUZSANNA, 8 éves, Kaba

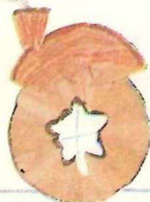

CSERÉP ILDIKÓ, 7 éves, Ajka

WEGROSZTA KORNÉLIA, Eger

HORVÁTH ZOLKA, 4 éves, Budapest

RICHTER INGRID, 4 éves, Sárosd

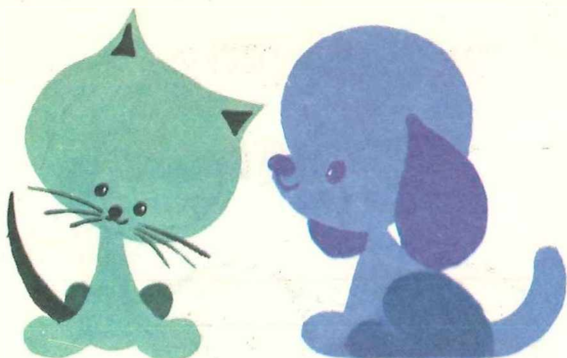

TRÉFÁS KRISZTI, Budapest

KISS ÁGNES, Hegyeshalom

FORGÁCS-FONDORLATOK

Ugye szépek ezek a képek? Ceruza-forgácsból készítették őket a gyerekek; a hegyezés közben lehulló faforgács színe, formája kínálta az ötleteket. Akinek tetszik, készíthet magának hasonlót.

NEM VAGYOK OTTHON

A kismacska vendégségbe indult a kiskutyához, de már félúton összetalálkoztak.

— Szervusz — köszönt a kiskutya —, hová mégy?

— Vendégségbe hozzád.

— Milyen kár, hogy nem vagyok otthon!

— Hát hol vagy?

— Hozzád mentem vendégségbe.

— Értem — felelte a kismacska. — Csakhogy én sem vagyok otthon.

— Hát te hol vagy?

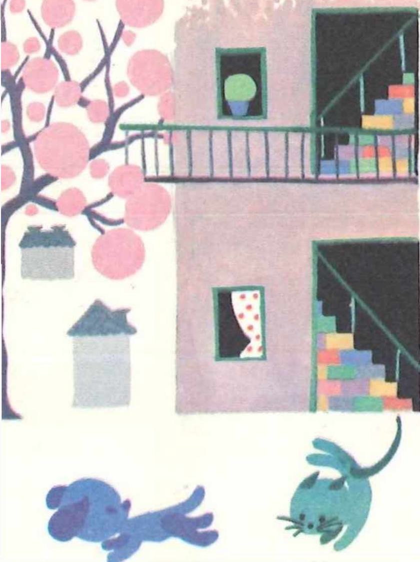
— Hozzád mentem vendégségbe.

— Milyen kár, hogy egyikünk sincs otthon — mondta a kiskutya —, most mit csináljunk?

— Várnunk kell egy kicsit — sóhajtott fel a kismacska. — Játsszunk egy keveset az udvaron, hátha azalatt valamelyikünk hazaér.

LEFELÉ KÖNNYEBB

A kiskutya megint vendégségbe ment a kismacskához. Alighogy felért a padlásra, leült pihenni. Még a nyelve is lógott a fáradtságtól.

— Miért lógatod a nyelved? — kérdezte a kismacska.

— Nagyon elfáradtam — hangzott a válasz. — Magasan laksz, nehéz hozzád feljönni. Máskor inkább te gyere le hozzám! Neked könnyebb.

— Miért lenne könnyebb nekem?

— Mert te az emeleten laksz, én pedig a földszinten. Hozzád fel kell mászni, hozzám meg csak egyszerűen le kell jönni. Lejönni mindig könnyebb, mint felmászni, nem igaz?

— Igaz — felelte a kismacska —, de azért nem egészen így áll a dolog.

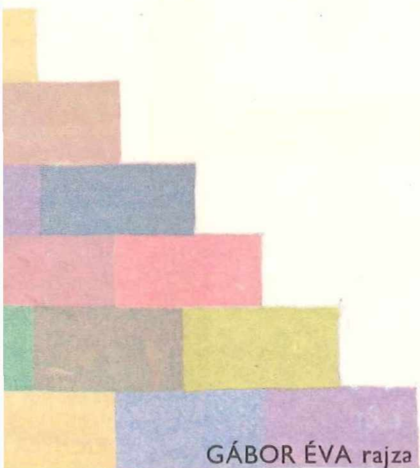
— Pedig így van.

— Várj csak, hadd gondolkozzam egy kicsit.

— Ugyan, mi gondolkozni való van ezen?

— Nincs igazad — szólt a kismacska. — Lefelé valóban könnyebb, de elfelejted, hogy nekem aztán újra fel kell jönnöm a padlásra.

— Akkor is nekem van igazam — mondta a kiskutya. — Visszamenned nehezebb, de jönni akkor is neked könnyebb. Mégiscsak te gyere hozzám!

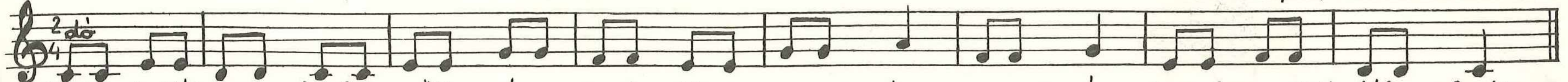
GÁBOR ÉVA rajza

GRIGORIJ OSZTYOR meséi, fordította TÓTH ANIKÓ

Énekeljünk! — Új nyár – új játékok

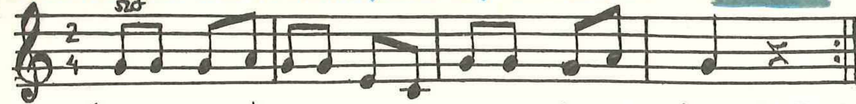
Írta: SOLTÉSZ ERZSÉBET

Osztrák népdal, WEÖRES SÁNDOR verse

Járjatok körbe, és énekeljetek! Egy gyerek a körön belül jár, a többiekkel ellenkező irányban. Köcsögben, bögrében vagy dobozban „tallérokat": babszemeket, golyókat, kavicsokat zörget. Az utolsó hangnál valakinek odaadja a köcsögöt. A dalt újra kezditek, most a kiválasztott gyerek jár a körben, és így megy a játék tovább.

A következő dalt is énekeljétek és játsszátok el!

Jön egy varjú a malomba, kiti - kati - katt!	*Karlengetéssel utánozzátok a repülést!*
Búzát önt fel a garatra, kiti - kati - katt!	*Öntsétek ki a búzát!*
Lisztet szitál a tyúkocska, kiti - kati - katt!	*Szitáljátok a lisztet!*
Gúnár ült fel a zsákokra, kiti - kati - katt!	*Üljetek a zsákokra, guggoljatok le!*
Hopp, egy büszke kövér kacsa kiti - kati - katt!	*Ugorjatok fel a guggolásból!*
Tele zsákot cipel haza kiti - kati - katt!	*A vállatokon zsákot cipelve járjatok körbe!*

A „kiti-kati-katt"-ra ötöt tapsoljatok minden sor végén.

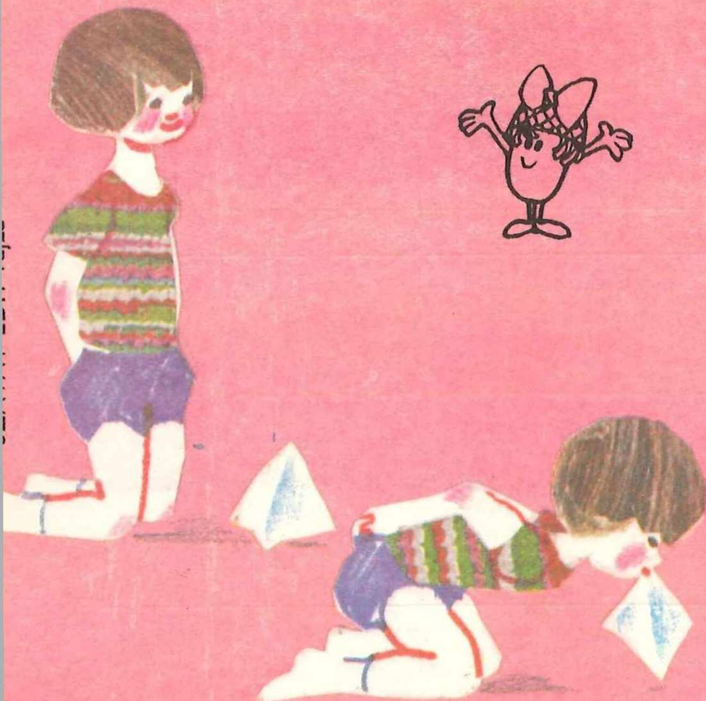

GÁBOR ÉVA rajzai

Lehet úgy is játszani, hogy körbe járva énekelitek a dalt, egy gyerek középen „repül", ő a varjú. A „kiti-kati-katt"-ra mindenki megáll, és ötöt tapsol. A további verssorokhoz a „varjú" választja ki a három gyereket, akik eljátsszák a tyúk, a gúnár és a kacsa szerepét.

Rajzold le és küldd el Dörmögőnek: milyen állatok szerepelnek ebben a játékban?

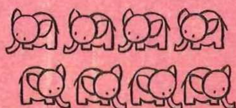

Zsebkendővadászat

Egy lazán összegyűrt, tiszta papírzsebkendőt dobj a földre. Térdelj le, kulcsold össze a kezedet a hátad mögött, hajolj előre, és vedd fel a fogaddal a zsebkendőt, a legmagasabban álló csücskénél fogva. (Ne érintsd a száddal a földet!) Jól feszítsd meg az izmokat a combodon, fenekeden, nehogy orra bukj!

DEMETER RÓZSA

MÓRA FERENC: BÖLCS

Bölcs Palkó kis deákgyerek itt a szomszédban. Az igazi neve Piros Palkó. Bölcs Palkónak csak én neveztem el. Azért, mert értelmes, nyílt eszű fiúcska, öröm vele beszélgetni.

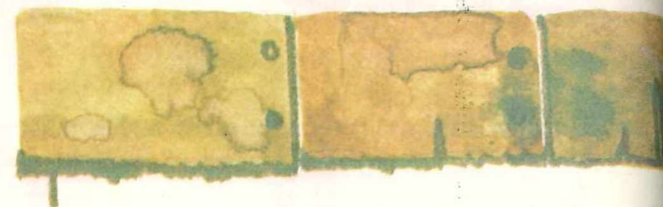
Hanem azért a minap nem nagy örömöm telt benne. Csúnya mulatságot eszelt ki. Hólyagot kötött az öreg macskájuk fejére, dióhéjcipőt húzott a négy lábára, és így kiöltöztetve fölhajította az óltetőre.

A szegény állat kétségbeesetten futkározott előre-hátra, s olyan keservesen miákolt, hogy majd belehasadt az ember füle. Palkó azonban csak úgy döcögött a kacagástól.

— Mit csinálsz, kis szomszéd? — léptem oda hozzá.

— Álarcosbált játszom a macskával.

— Nagyon nemszeretem játék az ilyen, Palkó. Nem álarcosbál ez, hanem állatkínzás.

— Ó, dehogy! — legyintett a gyerek — hiszen a cirmos macska nem madár.

— Ejnye, de sefüle-sefarka beszéd az ilyen, Palkó! — csóváltam meg a fejemet. — Hát aztán miért kellene szegény cirmosnak madárnak lenni?

— Azért, mert akkor nem bántanám. Azt tanultam az iskolában, hogy a madárkákat nem szabad bántani. Gyönyörködtetik is az embert, hasznára is vannak. Ott is elpusztítják a hernyót, ahová a gazda oda sem férhet.

— Jól van, Palkó, ezt szépen megtanultad.

— No ugye? — villant fel Palkó szeme. —

PALKÓ

SOMORJAI ÉVA rajzai

Csakhogy Cirmos nem tud ám énekelni. Sem egeret nem tud már fogni, mert mind kihullott a foga. Nem lehet neki semmi hasznát venni.

Erre én nem szóltam semmit, csak befordultam a kamrába, és kihoztam egy zabos tarisznyát.

— No, gyere ide, szomszéd!

— Mi lesz ebből, bácsi? — meresztette Palkó a szemét nagy ijedten.

— Hát azt kérdezem, tudsz-e olyan szépen énekelni, mint a kanári madár?

— Nem én! — hüledezett Palkó.

— Sebaj. Hát haszna van-e belőled valakinek? Tudsz-e már segíteni apádnak kenyeret keresni?

— Nem én!

— No gyere, akkor hadd húzzam a fejedre ezt a zabos tarisznyát, aztán indulj a háztetőre!

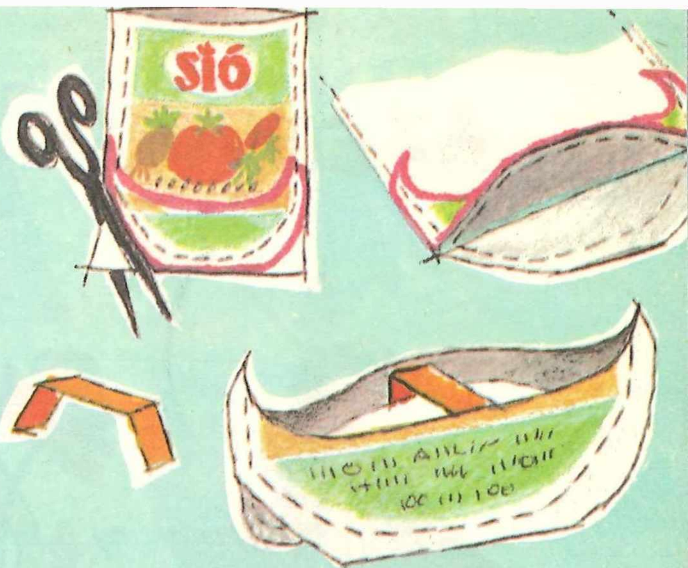
Láttam, hogy Bölcs Palkó nagyon meg volt ijedve.

— Bácsi kérem, hiszen nem bántok én senkit!

— No látod, fiam — mosolyogtam el magam —, Cirmos sem bánt senkit. Okos ember jól bánik azzal az állattal, amelyiknek hasznát veszi, és kíméletesen bánik azzal, amelyik kárt nem tesz.

Palkó bizonyosan megértette, amit mondtam. Abból látom, hogy azóta mindig tejes a Cirmos bajusza.

Vízhatlan kiscsónak

Aki vízparton lakik vagy nyaral, tudja, hogy milyen jó játék a papírcsónak. Egy baja van csupán: hamar átázik. Most olyan játékcsónakot mutatunk be, amely naphosszat ringatózhat a vízen, mégsem ázik át. Egy zacskó „Sió" gyümölcslé szükséges hozzá és egy olló.

Ha megittad a zacskóból a gyümölcslevet, vágd le a zacskó tetejét, mosd ki a zacskót, aztán vágd körül az alját, úgy, ahogy rajzunk mutatja. Az alsó csücskök kerekítésénél ügyelj arra, hogy az ollóval mindig a hegesztés vonala *mellett* haladj; ne vágd át! A hajócska közepét kemény papírral merevítheted, ez lesz a pad.

K. M.

AZ EGYÜGYŰ GAZDA

Norvég népmese, fordította és feldolgozta: N. BALOGH ANIKÓ

Volt egyszer egy ember, unos-untalan morcos volt és rosszkedvű. A felesége soha nem tudott kedvére járni a házi munkában. Egy nap szénaaratásból hazajövet is szórta az asszonyra a szitkokat.

— Édes uram, ne bosszankodj — mondta az asszony. — Holnap majd megfordítjuk a dolgot, én megyek ki a rétre kaszálni, te pedig itthon végzed a munkát a ház körül.

Nem talált az ember ezen semmi kivetnivalót.

Másnap aztán az asszony már kora reggel a vállára vette a kaszát, és indult a rétre. Az ember meg hozzálátott a házi munkához.

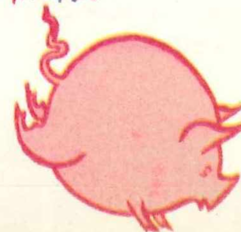
Először is vajat köpült, de alig kezdett bele, máris megszomjazott, és lement a pincébe sörért. Amint a sört csapolja, hallja, hogy a disznó betévedt a házba. A hordó csapjával a kezében azonmód szaladt vissza, nehogy a disznó felborítsa a vajköpülő dézsát, de már késő volt, mert a disznó már vígan szürcsölte a padlón szétfolyt tejszínt. Méregbe gurult erre az ember, feledte már a söröshordót, és iramodott a disznó után, amilyen gyorsan csak tudott. Akkor jutott eszébe, hogy a söröshordó csapja még mindig a kezében van, de mire visszaért a pincébe, a sör mind kifolyt a hordóból.

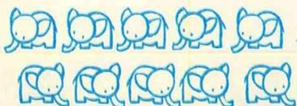

Ment le újra a kamrába, talált is annyi tejszínt, hogy kezdhetett újra vajat köpülni, szerette volna, ha ebédig elkészül vele.

Egy idő után eszébe jutott, hogy az egyik tehenük az istállóban maradt étlen-szomjan, pedig már későre járt az idő. Túl messze van a legelő, gondolta, aztán arra gondolt, miért ne legelhetne a tehén a háztetőn. A háztető tőzeggel volt borítva, és sűrű fű nőtt rajta. A ház egy meredek hegyoldalnak támaszkodott; az ember úgy gondolta, deszkát rak a háztetőre, és a tehén majd arról felsétálhat. A köpülődézsát viszont nem merte volna szem elől téveszteni, mert a kisgyerek

ott csúszott-mászott a földön, és még felborította volna. Fogta hát a dézsát, és a vállára vette. A tehenet viszont itatni kellett, mielőtt a háztetőre megy. Fogott hát egy vödröt, hogy vizet húzzon a kútból, rá is csurgott a tarkójára a tejszín, amikor a vödörért nyúlt.

Közeledett az ebédidő, a vaj meg még mindig nem volt sehol. Eszébe jutott akkor, kását kéne főzni. Odatett egy lábas edényt a kandallóban a tűzre. Akkor ötlött eszébe, hogy a tehén megcsúszhat a tetőn, leesik, és lábát törheti. Felment hát, hogy megkösse a tehenet. A kötél egyik végét az állat nyakára kötötte, a kötelet a kéményen át leengedte a kandallóba, és a másik végét a saját lábához erősítette. Közben a víz is felforrt, ideje volt megfőzni a kását. Amint keveri az ételt, hát a tehén mégis leesett a tetőről, magát az embert pedig a kötél felhúzta a kéménybe. A tehén ott himbálódzott ég és föld között, se fel, se le.

Nem győzte már az asszony kivárni, mikor jön az ura az ebéddel. Végül belefáradt és hazament. Akkor látja, mi van a tehénnel. Fogja hát a kaszát, és szétvágja a kötelet. Az ember egy szempillantás alatt lebukfencezett a kéményből, s amint az asszony a házba lépett, ott találta az embert, fejével a lábas edény kellős közepében.

GÁBOR ÉVA rajzai

TŰZOLTÓKOCSI

(Útmutató a melléklethez)

Vágd körül a kocsit, a tűzoltókat és a kocsi két ajtaját a kerekekkel, aztán hajtsd félbe a létrát a szaggatott, fekete vonalon. Ragaszd mindkét ajtó alját, oldalait kerekestül a kocsira a pöttyözött helyeken, úgy, mint egy zsebet. Ebbe ülteted majd a tűzoltókat. De előbb még ragaszd egymáshoz a kocsi két belső, fehér oldalát az ajtók széléig. Ne tovább! Innen hajtsd egy kissé kifelé az oldalakat, így a kocsi megáll a kerekein. Hátul, a két kiálló kampóra csavarj egy fekete cipőfűzőt, ez lesz a tömlő. Tehetsz a létrára hosszabbító részt is. Vágd ki a kiegészítést, és erősítsd milton kapoccsal a kocsi létrájához a ponttal megjelölt helyen.

K. M.

BARCS JÁNOS:

BODZA-TÁNC

Csodálatos
mező-világ,
dűlők szélén
búzavirág: —

S hintáztatva
virág-fiát,
széllel táncol
a bodza-ág.

STUIBER ZSUZSA rajza

FECSKE CSABA:

HAJNAL

Pitymallik, a mezőn
palattyol a fürj
Búza-érlelő Nap
földerülj

Béka-rejtő nádas,
tövén káka, sás —
Zöngicsélve száll egy
vaddarázs

Fodros lapu-szoknya
árnyán kicsi gyík,
hajnal harmatában
most fürdik

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők,
kedves Felnőttek!

Ebben a játékban csaknem minden korú „olvasónknak", 3—4—5 éveseknek is találhatnak feladatokat. Most a színekkel játszunk. A színeknek és nevüknek pontos ismerete bővíti a gyerek szókincsét, fejleszti kifejezőképességét a beszédben és rajzban egyaránt; a színek biztos ismerete még az iskolai matematikatanulást is könnyíti. De egyszerűen játéknak sem utolsó.

A túloldali kisebb képen egy sor tárgyat, mellette pedig a tárgyaknak megfelelő színmintákat láthatnak; a gombfestékhez hasonlókat. A másik képen egy játszótér: különböző színű virágok, léggömbök, kék ég, fehér bárányfelhők; felnőttek, gyerekek.

Két testvérrel is játszhatnak együtt. A kisebb gyerekkel először a tárgyakat ismertessék fel, azután a tárgyak színeit. A nagyobb gyerek az azonos színű tárgyak segítsége nélkül is megnevezheti a gombfesték színeit, a kicsi viszont a *piros* cseresznyét, a *zöld* levelet, a *lila* virágot, a *fekete* tollat, a *barna* vadgesztenyét vegye sorra és így tovább.

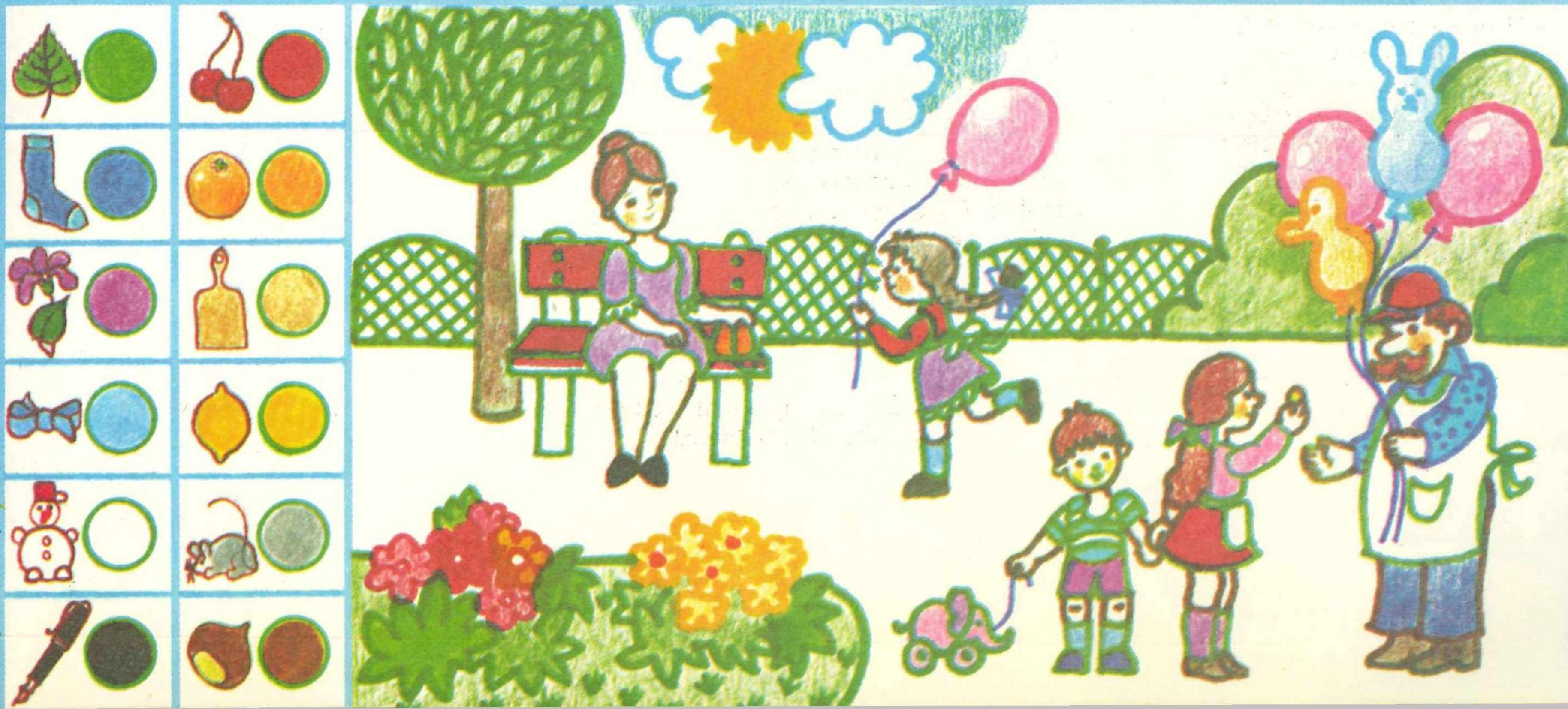
A nagyobb képen látható tárgyakról, virágokról és színeikről felváltva kérdezzék a gyerekeket: türelmesen, helyesen megválasztva és váltogatva a könnyebb és nehezebb kérdéseket a kisebb és nagyobb gyerek között. Az alábbi kérdésekkel vagy hasonlókkal segíthetik a színek pontos ismeretének és a színérzéknek kialakulását: Milyen színű a fű és a fa levele? Hát a fatörzs? Keresd ki a piros és a sárga virágokat! Milyen színűre festették a kerítést? A kacsás meg a nyuszis lufi milyen színű? És a kisfiúé? Válaszd ki a bácsi rózsaszínű léggömbjét! Te milyen színűt szeretnél magadnak? Mutasd meg a képen azt a színt egy másik tárgyon! Nézd csak, hogy süt a napocska! Milyen színe van az égboltnak? Hát a bárányfelhőnek?

Kérdéseket tehetnek fel a mama, a léggömbárus bácsi és a gyerekek ruhadarabjainak, zoknijának, cipőjének színére vagy a festett padra vonatkozóan. Többször is kérdezzenek ugyanarról a színről, más-más tárgyaknál.

Ha „elfogytak" a kép színei vagy a felnőttnek a játékra szánt ideje, kérjék meg a gyerekeket, hogy rajzoljanak vagy fessenek előre meghatározott, különböző színű pöttyöket, labdát, virágot vagy bármi mást. De előbb mutassák meg a színkezelés egyik érdekességét, a *színkeverést*. A festéket úgy keverjük, hogy egy kis edénybe egy nagyon kevés vizet öntünk, a vízbe beleteszünk egy kis festéket, összekeverjük a vízzel, azután a másik festékből is teszünk bele egy keveset, és azzal is összekeverjük. Mindig nagyon kevés festéket keverjünk a vízbe, hozzátenni később is lehet. Például: ha kék festéket sárgával keverünk — zöld lesz belőle, ha sárgát pirossal, — narancsszínűt kapunk, ha sötétkéket fehérrel, akkor világoskéket, ha kéket vörössel, akkor lila színt nyerünk. Így néhány festék keverésével több színt lehet előállítani.

Biztos, hogy szórakoztató és hasznos játék lesz a mostani is.

R. K.

SOMORJAI ÉVA rajzai

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK ÉS A FÜRJEK

— Sárgul már a búzatábla.
Készülődjünk aratásra!
— mondja Brummogó Balázs, a
Dörmi-bocsok bácsikája.
Körülötte ott sündörög
léggömbjével a két kölyök,
s a róka, a jóbarát.
A ravaszdi indul éppen.
— Hová sietsz? — kérdik szépen.
— Nem vár meg a vacsorád?
Róka koma csak somolyog,
s a búzába besompolyog.
— Gyanús ez a nagy sietség —
brummog Berci, s hívja öccsét:
— Nyergeljük meg a szelet!
Kapaszkodj a madzagba,
száll a léggömb, magasra,
s repülünk a föld felett.

A búzában megpillantják
Róka kománk vörös szőrét...
Míg a tábla túloldalán
indul már az aratógép.

S mi mozog ott középen:
búzaszárak tövében?
Fürj anyó az és a férje,
no meg három kiscsibéje.
Pittyognak és csivitelnek,
nem sejtik a veszedelmet.
Jobbról Róka foga csattog,
balról nagy gép vasa csetteg...
Bármelyik ér oda előbb,
nincs menekvés a fürjeknek.

— Lyukaszd ki a lufit, öcskös!
Közelíts a búzaföldhöz!

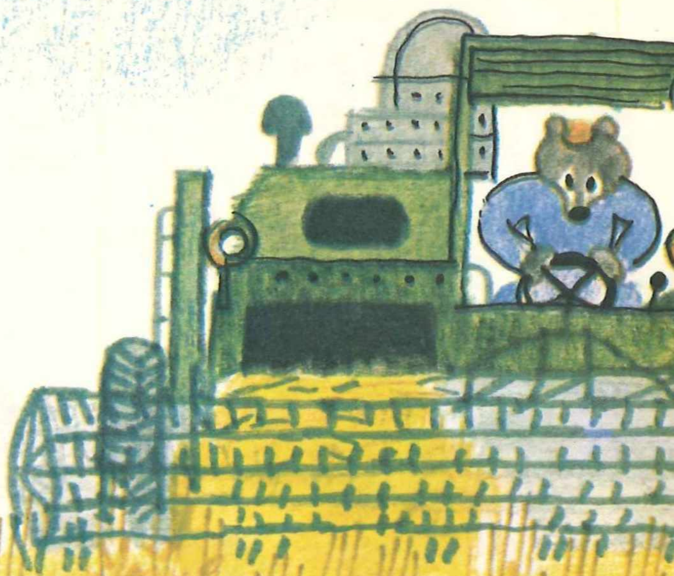

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

Balázs bácsi meglátja ezt;
azon nyomban fékezni kezd.
Megáll a gép... Nagy szerencse:
nem megy rá a fürjfészekre.
Túloldalról most ér oda
a ravaszdi Róka koma.
Két bocsunk áll elébe,
hogy a fészket megvédje.

— Költözzetek más vidékre,
hadd arasson bátyánk gépe!
— kéri Marci Fürj anyótól.
— Te meg, Róka, érts a szóból:
jöhetsz hozzánk vacsorára,
frissen sütött mézesfánkra.

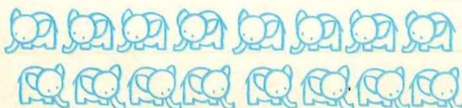

MACKÓ-PARÁDÉ

SÓTI KLÁRA rajza

A rádióban, televízióban gyakran hallod ezt a szót: Olimpia. Ezt az érdekes, nagy sporttalálkozót minden alkalommal más-más országban rendezik meg. A világ minden tájáról a megbeszélt helyre érkeznek a legjobb futók, úszók, labdarúgók és még számtalan más sportág játékosai, hogy összemérjék tudásukat, erejüket. Nagy dicsőség, ha valaki legyőzi valamennyi ellenfelét, és olimpiai bajnok lesz! Izgulnak is a játékosok, akik ezúttal egy Misa nevű kedves kis kabalamacit dédelgetnek. Remélik, hogy szerencsét hoz nekik. Itt most nagy mackóparádét láthatsz. Melyik közülük az olimpiai mackó? Ha megtaláltad, rajzolj le valamit, ami egyedül az övé, és küldd el rajzodat Dörmögő Dömötörnek!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Szerkesztő: Rákos Klára. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest, VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, 1900 Budapest, V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI